

La gestió dels boscos i el futur parc natural de les Muntanyes de Prades

Manel Martínez

***El debat sobre el futur parc natural
resta obert, i s'ha de debatre molt
abans de prendre una determinació***

Aquest passat mes de maig el senyor conseller de Medi Ambient, Felip Puig, ha anunciat la creació d'una agència catalana de boscos, que s'encarregarà de la gestió dels boscos de Catalunya. En les seves declaracions es remarca el fet que la majoria d'aquests boscos són de propietat privada, i que per tant l'agència agilitzarà els ajuts per a aquells propietaris que tinguin o elaborin els seus PTMF (Plans Tècnics de Millora Forestal). Queda però poc clar què passarà amb els boscos de titularitat pública.

En el cas de la vessant nord de les Muntanyes de Prades (tota la part de boscos de la Conca de Barberà), es dona la situació contrària a la majoria de Catalunya. Les muntanyes més properes a nosaltres són de titularitat pública, ja sigui

de la Generalitat (el bosc de Poblet, les Comelles, els plans de Sant Joan, la Baridana, les Bones, etc.) o de propietat municipal (bosc del Comú de l'Espluga de Francolí, plans de la Vila, la Pascuala de Montblanc, etc.).

És per tant preocupant pensar què passarà amb aquests boscos, si la major part d'ajuts van a parar a mans privades.

Una altra preocupació és el fet que el senyor conseller posi com a exemple de bona gestió la que s'està duent a terme en el bosc de Poblet, ja que, des que el 1980 en foren transferides les competències en política forestal a la Generalitat de Catalunya, aquest bosc no ha tingut cap tipus de gestió tot i haver estat declarat PNIN (Paratge Natural d'Interès Nacional) l'any 1984, deixant aquest espai protegit en el més absolut oblit.

També ens diu el senyor conseller que el conjunt de les Muntanyes de Prades, incloses dins del PEIN (Pla d'Espai d'Interès Natural), seran declarades aviat parc

natural. Com si això ens assegurés la gestió d'aquest espai. Res més allunyat de la realitat, al menys fins ara, ja que d'exemples no en falten. El més proper el tenim en el PNIN de Poblet, que després d'haver passat més de quinze anys des de la seva declaració encara es troba oblidat, sense infraestructura, ni personal, i sense cap tipus de gestió. Un altre exemple el tenim en el parc natural del Cap de Creus, l'últim en ser declarat per la Generalitat fa dos anys, trobant-se encara sense un pla d'ús i gestió i sense el personal i dotació pressupostària necessària per al seu desenvolupament. Això sí, la propaganda i informació que aquest fet genera ha fet multiplicar el nombre de visitants a la zona i sort té de trobar-se a les comarques gironines i en municipis costaners amb molts més recursos econòmics, els quals poden aportar-ne el mínim manteniment necessari d'aquest espai protegit, perquè la Generalitat ben poca cosa n'ha aportat.

**La declaració del parc
s'ha d'acompanyar
d'un pla d'ús i gestió**

